

i equitativa i lògica i legal de procurar-se l'obrer el salari digne i suficient i en relació amb les necessitats de la major part dels obrers, sense, però, que les empreses industrials deixessin de remunerar-se suficientment per a continuar treballant sota l'estímul digne i justificat dels beneficis a què dóna dret perfecte l'exposició d'un capital i el treball de tots ordres.

L'observació del passat és suficient per a donar a comprendre la *improcedència de mantenir*, tal com avui la tenim implantada, la *conducta*; com ho és, per a no obligar-nos a criticar-la i com ho és també, per a demostrar palesament que els metges, potser perquè la ciència ens afeixuga un xic massa, o perquè els títols de SENYOR, DOCTOR o el sobrenom de SACERDOT ens han situat massa amunt entre les esferes de les aristocràcies socials, no tenim temps de preocupar-nos d'aquestes nimietats i descobrir que no entenem d'altres mals que els que havem estudiat del cos humà.

* * *

Si no és prudent abolir la conducta, i tampoc convé per a resoldre la plètora professional o alliberar-nos del perill d'haver d'anar més tard o més d'hora a trucar les portes de la Caixa de Beneficència, no hi haurà probablement altra solució que modificar-la.

I com? Un bon sistema seria fent controlar tots els nous contractes i a ésser possible fins els vells, pels Collegis, els quals haurien d'exigir, mitjançant oficines de recaptació, que siguessin tots d'acord amb les bases redactades per la Federació dels Collegis i publicades en 1920, ja que no ho pot fer el Sindicat.

Altra solució seria anar a la conducta no per famílies, sinó per serveis.

Per això s'haurien de classificar els serveis corrents o ordinaris i els clarament extraordinaris. En aquest cas, a l'acondat, en lloc de fer-li signar un contracte, se li faria comprar—pagant-lo en l'acte—un carnet d'abonament al nombre i classe de serveis que desitgés.

Essent el carnet pagat en l'acte, el metge seria simplement un depositari del valor (pessetes) del carnet, quedant obligat, per aquesta condició de depositari i per tal d'inspirar garantia i confiança al posseïdor del carnet, a deixar un tant per cent del valor del carnet en la Caixa de Crèdit del Sin-

dicat de Metges de Catalunya, el qual podria sempre, a la presentació del carnet i mitjançant un tant per cent de *quebranto* que experimentaria el posseïdor, retornar les pessetes que representessin el nombre de serveis no prestats, al posseïdor que no volgués continuar amb l'abonament.

Aquest carnet d'abonament tindria, al nostre entendre, una sèrie d'avantatges sobre el sistema actual de conducta i les tindria totes, si abans d'expedir-lo fèiem la condició o salvetat que únicament havia d'ésser adquirit per les persones o famílies que viuen exclusivament del jornal, que són les úniques que tenen dret a la baratura dels nostres serveis.

Entre els avantatges que es destaquen podem enumerar els següents:

1.ª Ens alliberaria de l'esclavatge que representa per a nosaltres l'actual sistema de conducta, ja que acabariem amb aquell truc de la gent que creu que *ens paga per això*, o siga, perquè fem tot el que li digui el seu caprici.

2.ª Servei que prestaríem, servei que cobraríem, la qual cosa, en èpoques de molta feina, representaria molts ingressos i, quan n'hi ha poca, potser no n'hi hauria gens, ja que, havent-les de pagar no ens demanarien visites d'aquelles que desprestigien al metge més carregat de prestigi. (Visites a crònics, a incurables, a distàncies fenomenals, visites de suposades urgències, etc., etc.).

3.ª Tindríem una llibertat, per a cuidar els nostres interessos particulars, concórrer a cursets, i donar esplai a les nostres aficions, ja que, si no acudíem a la visita sollicitada, tampoc no podrien fer-nos-en retret, tota vegada que no tindríem contret el compromís o lligam que representa la conducta, ni ens veuríem obligats a fer més d'una visita als qui no en tinguessin necessitat i que amb l'actual sistema ens obliguen tàcitament quan ens pregunten: *Que no tornarà aquest vespre?*

4.ª Podríem, sempre que les circumstàncies ho demanessin, variar el preu dels carnets amb molta més facilitat que no pas el preu de la conducta, i, per tant, no ens trobaríem, com abans del Sindicat, que la remuneració del nostre treball no seguia les mutacions que s'operaven en les valors de les coses i dels signes monetaris.

5.ª S'acabaria amb les actuals juntes de veïns, que ens tracten com a vulgars funcionaris, posant-nos un preu-fet i portant-nos el compte del que guanyem i gastem o podem gastar. Suprimiríem